

No: 1887 – Mahreç İşareti

ÇAMLIYAYLA İĞNE OYALARI

Tescil Ettiren

ÇAMLIYAYLA KAYMAKAMLIĞI

Bu coğrafi işaret, 6769 sayılı Sınai Mülkiyet Kanunu kapsamında 15.10.2024 tarihinden itibaren korunmak üzere 18.08.2026 tarihinde tescil edilmiştir.

Tescil No	: 1887
Tescil Tarihi	: 18.08.2026
Başvuru No	: C2024/000280
Başvuru Tarihi	: 15.10.2024
Coğrafi İşaretin Adı	: Çamlıyayla İğne Oyaları
Ürün / Ürün Grubu	: İğne oyası / Halılar, kilimler ve dokumalar dışında kalan el sanatı ürünleri
Coğrafi İşaretin Türü	: Mahreç işareti
Tescil Ettiren	: Çamlıyayla Kaymakamlığı
Tescil Ettirenin Adresi	: Kale Mah. Saybaşı Sok. Hükümet Konağı C Blok Kat: 1 Çamlıyayla MERSİN
Coğrafi Sınır	: Mersin ili Çamlıyayla ilçesi
Kullanım Biçimi	: Çamlıyayla İğne Oyaları ibareli aşağıda verilen logo ve mahreç işareti amblemi, ürünün kendisi veya ambalajı üzerinde yer alır. Ürünün kendisi veya ambalajı üzerinde kullanılmadığında, Çamlıyayla İğne Oyaları ibareli logo ve mahreç işareti amblemi, işletmede kolayca görülecek şekilde bulundurulur.

Ürünün Tanımı ve Ayırt Edici Özellikleri:

Çamlıyayla İğne Oyaları; Toros Dağları'nın bitki örtüsünden ilham alınan doğa motiflerinin ince işçilikle işlendiği Mersin ili Çamlıyayla ilçesine özgü bir el sanatı ürünüdür. Üç boyutlu motifleri, sıkı düğüm tekniği, ibrişim ve pamuklu iplik gibi doğal malzemelerle işlenmesi, pastel tonlardaki renk paleti ve sosyal ve kültürel anlam taşıyan özgün motifleriyle öne çıkar.

Motifler genellikle dağ çiçekleri, yapraklar, sarmaşıklar ve ağaç dallarını yansıtır. Bölgede yetişen endemik bitkilerden esinlenen oylar, düğüm teknikleri açısından da bölgeye has ince farklarla diğer bölgelerden ayrılır. İğneye tek dolama olarak atılan ve esnetilen üç katlı ince iplik, oyaların oldukça sıkı ve kendiliğinden sert bir form almasını sağlar. Atılan ilmek boylarının 1 mm'yi geçmemesi özelliği sayesinde üç boyutlu olarak çalışılan iğne oyalarına herhangi bir kolalama veya sertleştirme işlemi uygulanmaz. Çalışılan ürünler defalarca yıkansa da form özelliklerini kaybetmez. Böylece, zamanın yıpratıcı etkisine maruz kalmadan oldukça uzun yıllar boyunca kullanılabilir ve nesilden nesile, çeyizlerde hatıraları süsleyen bir sanat olarak aktarılabilir.

Malzeme kullanımı: Çamlıyayla İğne Oyaları, ibrişim denilen iplikten yapılabildiği gibi pamuklu ipliklerle de işlenir. Ayrıca, bölgede daha önce üretilmiş oyalarda at kılının kullanımı da mevcuttur. At kılı, oyalara form vermede kullanılmış; çiçeklerin çevresine çerçeve olarak işlenmiş veya çiçek motifleriyle yaprak motiflerini birleştirmede değerlendirilmiştir. Bu doğal malzemelerin oyaya kattığı dokusal zenginlik, Çamlıyayla İğne Oyalarının önemli ayırt edici özelliklerinden biridir.

Üç boyutlu yapı: Çamlıyayla İğne Oyaları, üç boyutlu motifleriyle öne çıkar. Ancak, bu bölgede yapılan oyaların en belirgin farkı, motiflerin doğrudan dağlık coğrafyanın bitki örtüsünden alınmasıdır. Çiçekler, özellikle kardelen ve dağ menekşesi gibi bölgeye özgü bitkiler, sıkça işlenen motifler arasındadır.

Renk paleti: Çamlıyayla İğne Oyaları, doğanın pastel tonlarını yansıtır. Toprak renkleri, yeşilin tonları, mor, sarı ve beyaz ağırlıklı olarak kullanılır. Bu renkler, bölgedeki bitki örtüsü ve çiçeklerin renklerinden esinlenilerek seçilir.

Sosyal ve kültürel anlam: Çamlıyayla İğne Oyaları, sosyal ilişkileri ve duygusal durumları ifade eden birer anlatı aracı olarak kullanılır. Örneğin, düğünlerde kullanılan oyaların motifleri, genç kızların duygularını ve beklentilerini simgeler. Ayrıca, bölgedeki kadınlar oyalarını üretirken aynı zamanda geçmişten günümüze aktarılan gelenekleri de yaşatır. Bu açıdan, bölgede kullanılan iğne oyası motif isimleri, bölgenin karakterine özgü olup başka bölgelerde görülmeyen motif isimlerine rastlanır.

Coğrafi bağlam: Çamlıyayla ilçesinin engebeli ve dağlık yapısı, iğne oylarının formlarına da yansımıştır. Oylar, doğanın bu engebeli yapısından ve çiçeklerin, bitkilerin zorlukla yeşerdiği kayalık bölgelerden esinlenerek tasarlanır. Bu nedenle, bölgenin endemik bitkileri, Çamlıyayla İğne Oylarının ayrılmaz bir parçasıdır.

Çamlıyayla İğne Oylarının üretiminde kullanılan motiflere, bölgedeki isimleriyle birlikte aşağıdaki tabloda yer verilmiştir.

Tablo 1. Çamlıyayla İğne Oyları motifleri

Motifin adı	Kullanılan renkler	Oyanın görseli	Motifin adı	Kullanılan renkler	Oyanın görseli
Coşturan çiçeği oyası	Lila, krem, yeşil. (her renk kullanılabilir)		Çakır diken çiçeği oyası	Kırmızı, beyaz, sarı, yeşil. (her renk kullanılabilir)	
Çarkıfelek çiçeği oyası	Yeşil, pembe, krem. (her renk kullanılabilir)		Yayla menekşesi oyası	Sarı, krem, yeşil. (sadece bu renkler kullanılır)	
Karanfil oyası	Yeşil, açık yeşil, mor, sarı, kırmızı, yavruağzı, krem. (her renk kullanılabilir)		Kirpik adalya çiçeği oyası	Kırmızı, yeşil, beyaz, sarı. (her renk kullanılabilir)	
Küpeli çiçeği oyası	Fuşya, krem, sarı, yeşil. (her renk kullanılabilir)		Kütüle çiçeği oyası	Sarı, yeşil, pembe, lila, kırmızı. (her renk kullanılabilir)	
Mercan çiçeği oyası	Mavi, beyaz, yeşil. (her renk kullanılabilir)		Namrun gülü oyası	Yeşil, gülkurusu, sarı. (her renk kullanılabilir)	
Nergis çiçeği oyası	Sarı, beyaz, yeşil. (sadece bu renkler kullanılır)		Sepetli oyası	Mavi, beyaz, yeşil, sarı. (her renk kullanılabilir)	
Tesbih çiçeği oyası	Sarı, krem, yeşil. (sadece bu renkler kullanılır)		Karanfil oyası	Pembe, beyaz, sarı, yeşil. (her renk kullanılabilir)	

Damarlı karanfil oyası	Lacivert, mavi, yeşil. (her renk kullanılabilir)		Yürekli oyası	Mor, beyaz, sarı, yeşil. (her renk kullanılabilir)	
Marul çiçeği oyası	Toz pembe, sarı, yeşil. (her renk kullanılabilir)		Yedi dal karanfil oyası	Lila, sarı, yeşil. (her renk kullanılabilir)	
Biberli oyası	Kırmızı, beyaz, sarı, yeşil. (sadece bu renkler kullanılır)		Develik çiçeği oyası	Lila, pembe, sarı, yeşil. (sadece bu renkler kullanılır)	
Üç gül çiçeği oyası	Pembe, beyaz, sarı, yeşil. (her renk kullanılabilir)		Yoncalı oya	Kavuniçi, sarı, yeşil. (her renk kullanılabilir)	
Deli papatya oyası	Yeşil, sarı, turuncu. (sadece bu renkler kullanılır)		Kelebek oyası	Koyu pembe, beyaz, yeşil. (her renk kullanılabilir)	
Lale oyası	Kırmızı, beyaz, sarı, yeşil. (her renk kullanılabilir)		Pıynar çalısı oyası	Kırmızı, beyaz, sarı, yeşil. (her renk kullanılabilir)	
Yabani karanfil oyası	Kırmızı, pembe, beyaz, sarı, yeşil. (her renk kullanılabilir)				

Mersin'in Toros Dağları'na yaslanmış Çamlıyayla ilçesi, zengin doğası ve kültürel mirasıyla öne çıkan bir bölgedir. Çamlıyayla İğne Oyaları, bu coğrafyanın doğasına ve yerel kültürüne özgü motiflerle zenginleşmiş bir el sanatı ürünüdür. Yüzyıllardır süregelen gelenekleri ve yaşam tarzını yansıtan bu ürün, özellikle düğün, nişan gibi özel günlerde önemli bir yer tutar. Çamlıyayla İğne Oyalarının köklü bir geçmişi vardır. Çamlıyayla ilçesinin kültüründe önemli bir yere sahiptir. Bu sebeplerle coğrafi sınır ile ün bağı bulunur.

Üretim Metodu:

Çamlıyayla İğne Oyaları yapılırken, motiflere sert şekil vermek amacıyla ilk dönemlerde at kılı kullanılmıştır; zamanla bu amaçla naylon misina ve ince metal tel de kullanılmaya başlanmıştır.

Çamlıyayla İğne Oyaları Yapımında Kullanılan Araç ve Gereçler

- Pamuklu fındık yumak iplik (2 katlı, 5 gram)
- Naylon iplik (3 katlı)

- Naylon iplik (100 gram + 20 gram)
- Floş iplik (3 katlı, 50 gram)
- Merserize iplik (Oyayı üzerine yapabilmek için)
- Suni ipek iplik (3 katlı)
- İbrişim at kuyruğu kılı (50 cm)
- İğne (4,6 ve 6 cm)
- Nakış makası (10,5 cm)
- Naylon misina veya ince metal tel
- Takı aparatları ve broş iğnesi

Çamlıyayla İğne Oyaları, düz merserize ipin zemin olarak hazırlanması, üçgen ilmekle kök, kare ilmekle boru ve motifin oluşturulması aşamalarından oluşur. İğne oyası kumaş üzerine çalışılıyor ise, ilk olarak zürafa tekniği uygulanır ardından zürafa tekniği üzerine motif oluşturulur.

Zürafa: İğne oyasının temel tekniklerinden biri olan zürafa tekniğinde, öncelikle iğne zürafanın derinliğine göre kumaşa batırılır. Tekniğin temel mantığı, zürafanın aynı şekilde tekrarlanarak üst üste veya yan yana uygulanmasıyla istenen motiflerin oluşturulmasıdır. İğneye takılan iplik kumaşa batırılır. Tek ilmek iğnenin üstünden; çift ilmek ise iğnenin altından üstüne atılarak iğne çekilir ve böylece zürafa oluşturulur. Bu ilmeklerin belirli ve eşit aralıklarla yapılması gerekir. Çalışma yönü sağdan sola doğrudur. İğne üzerindeki iplik, tek iplik üstten ve çift iplik alttan dolanarak iğne çekilir ve ilmek oluşturulur. İğne oyası yapılacak kumaş kenarına uygulanan kenar temizliğinde de kullanılan tekniktir. Zürafa tekniğinin üçgen ilmek ve kare ilmek olmak üzere iki türü vardır.

Üçgen ilmek (gözemeli ilmek): İğneye geçirilen ipliğin ucu kumaşla işaret parmağı arasında tutturulur. İğne üzerindeki iplik tek iplik üstten çift iplik alttan dolanarak iğne çekilir ve ilmek sıkıştırılır. Yapılan oyanın şekline göre ilmeğin aynısından dört, beş veya yedi tane yapılır. Ardından ilk yapılan ilmeğin ortasına iplik atılarak bir ilmek daha yapılır. Atılan iplik ortada olacak şekilde diğer ilmek ortalanarak ilmek yapılır. Yapılan işlem tek ilmek kalıncaya kadar devam ettirilir.

Kare ilmek (gözemesiz ilmek): İğne kumaşa tutturulur. İğne üzerine tek iplik üst çift ip alttan dolanarak çekilir ve ilmek sıkıştırılır. Yapılacak oyanın şekline göre ilmeğin aynısından dört, beş veya yedi tane yapılır. İkinci sıraya çıkıldığında son ilmeğin ortasına batılarak ilmek yapılır. Sıra ile diğer ilmek ortalarına da ilmek yapılır. Bu şekilde tek ilmek kalana kadar işlem devam ettirilir.

Fiskil (kırpık tekniği): Gözemeli veya gözemesiz ilmeklerin orta veya kenar kısımlarında ipliklerin bol bırakılarak yapılması ile meydana gelen tekniktir.

Eksiltme: Soldan sağa doğru boşluktaki ilmeklere batırılır, başa gelinip aynı ilmek üzerine geri dönlür. Tek ilmek kalana kadar işlem devam eder ve eksiltme oluşturulur.

Artırma: Beş ilmek üzerine batarak zürafa yapılır. Sola doğru atılan iplik araya alınarak yan boşluğa bir zürafa yapılır. İplik sağ baştaki ilmek üzerine geri alınıp bu boşluğa tekrar batırılarak bir zürafa çalışılır. Üst üste tekrar edilerek istenilen sayıya kadar artırma işlemi yapılır.

Kök: Tülbent veya örtüler için yapılan iğne oyalarının başlangıcına kök (taban) denir.

- Düz merserize ip üzerine yapılan uygulama: Bu yöntemde zürafa tekniği kullanılmaz. Düz merserize ip üzerine kök yapımı için dört ilmek yapılır. Yapılan dört ilmek üzerine her sırada iki taraftan ilmek eksiltilecek tek ilmek kalana kadar aynı işleme devam edilir. Her bir motifin kökü ip üzerine ayrı ayrı oluşturulur. Yüksekliği 4-5 mm uzunluğunda olan toplam 40-44 adet kök çalışması yapılır. Merserize ip üzerinde kökler hareket edebilir; aralarındaki mesafe önemli değildir, esas olan motif sayısıdır.
- Tülbent veya örtü kenarına direkt olarak yapılan uygulama: Hiçbir işlem uygulanmamış kumaş kenarına zürafa tekniği uygulanır. Zürafa tekniğinin düzgün durması için kenar kıvrımının içerisine dikiş ipi yatırılarak iki parmak arasında kumaş kıvrılarak üzerine zürafa çalışması yapılır. Yapılan zürafanın üzerine belli mesafeler ile yukarıda anlatıldığı biçimde kök çalışması yapılır.

Boru: Motif oluşumunda dallar ve gövde bu teknik ile çalışılır. İlmek sayısına göre incelik kalınlık değişebilmektedir. Uzunluğu, üç boyutlu modele bağlı kalınarak uygun oranlarda belirlenir. Boru çalışma aşamaları aşağıda sıralanmıştır.

- Teknikte kare ilmek kullanılır. Kök üzerinde kalan tek ilmek üzerine iğne geçirilip tek iplik iğnenin üzerinden iğnenin arkasında takılı olan çift iplik iğnenin altından üste doğru dolanarak iğne çekilir ve ilmek oluşturulur.
- Sağdan sola doğru iki ilmek atılır.
- İğne tekrar soldan sağa doğru ilk ilmeğe takılır; iplik iğnenin üzerinden atılır, iğnenin arka kısmında takılı olan çift iplik alttan dolanarak iğne çekilir ve ilmeğe tutturulur.
- Soldan sağa atılan ip üzerine iki tane ilmek işlenir.
- Diğer ilmekler işlenerek yuvarlak oluşturulur. Yuvarlak boru, motifin (çiçeğin) büyüklüğüne uygun boyutlarda işlenir.

Çamlıyayla İğne Oyaları motiflerinin boru üzerine işlenmesi aşağıdaki şekildedir.

- İğne oyası ipi 60-70 cm uzunluğunda kesilerek iğneye geçirilir.
- İğne oyası ipliği, uygun ölçüde kesildikten sonra sol elin başparmağı ve sağ el arasında tutularak esnetilir. Bu işlem motiflerin daha sıkı ve sert çalışmasını sağlar.
- Çalışılacak motifin şekline göre üçgen veya kare ilmek çeşitleriyle çalışma yapılır.
- İşlenen borunun bir ilmeğine 2 tane ilmek işlenir. Bu yöntem ile boru ve oluşturulacak motifin birbirine bağlantısı sağlanmış olur.
- Oluşturulan ilmekler üstten ip atılarak sağdan ve soldan aynı ilmeğe birer ilmek yapılarak sayı arttırılır. Motifin şekline göre her iki taraftan veya tek taraftan arttırma işlemi yapılır
- Eksiltme işlemi motif özelliğine göre her iki taraftan veya tek taraftan yapılır. Böylelikle motif çalışması tamamlanır.

Çamlıyayla İğne Oyaları motiflerinin yapım aşamalarına aşağıda yer verilmektedir.

Kütüle çiçeği oyası: İlk olarak, işlenecek örtü kenarının dört tarafı zürafa tekniği ile işlenir. Yeşil iplik ile çiçeğin kök kısmını yapmak için iğnenin üzerine ipliğin ucu konur. İğnenin takılı kısmındaki iplik, iğnenin uç kısmının altından dolayarak iğne çekilir, düğümle tutturulur ve beş tane ilmek yapılır. Sonra eksiltme işlemi yapılarak tek ilmek kalana kadar işlenir. Böylece “dağ motifi” oluşur. Tek ilmek üzerine iki ilmek yapılır ve tekrar başa iğne ile tutturulur. Atılan iplik üzerine iki ilmek daha işlenerek yuvarlak oluşturulur. Oluşan dört ilmeğe birer ilmek artırma yapılarak altı ilmek oluşturulur. Çiçeğin boyutuna göre boru uzunluğu işlenir ve borunun iki ilmeğinden yaprak başlanır. İki ilmeğin her iki tarafından birer ilmek işlenerek artırma yapılır. Böylece yedi ilmeğe kadar arttırılır. Sonrasında eksiltme işlemi yapılırken yaprağın bir tarafından fiskil yapılarak tek ilmeğe kadar eksiltir. Aynı işlem, boru üzerine üç yaprak olacak şekilde işlenir. Çiçek için üç katlı iplik iğneye takılır ve esnetilir. İpi esnetmek, çiçeğin daha sert olmasını sağlar. İp, parmağa yuvarlatılarak iki ilmek işlenir. Tekrar baştaki ilmeğe tutturulur. Atılan iplik üzerine iki ilmek işlenir ve yuvarlak oluşturulur. Çiçeğin boyutuna göre boru işlenir. Boru üzerine dokuz tane fiskil (kısa) yapılır. Her fiskile bir ilmek yapılır, geri dönülerek ilmeğin içine iğne batırılır. Sonra iğnenin arka kısmındaki iplik, iğnenin ucuna alt kısmından iki defa dolanarak çekilir ve sivri ilmek oluşur. Tekrar edilen bu işlemin dibine batılarak çirtik oluşturulur. Her fiskile aynı işlem uygulanarak yapılan fiskil sayısı kadar çiçeğin boyu dokuz çirtik işlenir ve böylece “kütüle çiçeği” oluşur. Çiçeğin göbeği için makas üzerine beş sıra sarı iplik dolandır. Fiskillerin uçlarına bir ilmekten çirtik yapıp çiçeğin göbeğine geçirildikten sonra çiçek boruya yerleştirilir.

Coşturan çiçeği oyası: Yapılacak örtünün etrafına zürafa tekniği uygulanır. Yeşil iplikle çiçeğin kök kısmı başlanır. Zürafa üzerine beş ilmek işlenir. Eksiltme işlemi yapılarak tek ilmeğe kadar işlenir. Böylece “dağ motifi” oluşur. Tek ilmek üzerine iki ilmek işlenir ve tekrar baştaki ilmeğe iplik tutturulur. Atılan iplik üzerine iki ilmek daha işlenerek yuvarlak oluşturulur. Bir ilmek artırma yapılarak boru beş ilmek işlenir. Çiçek, istenilen renge göre üç katlı iplik esnetilerek iğneye takılır. Borunun her bir ilmeğine yaprak yapılır. Beş yaprak olacak ilmeğe iki ilmek işlenir. İki ilmeğe her iki taraftan birer ilmek yapılarak artırma işlemi yapılır. Yedi ilmeğe kadar arttırılır. Yedi ilmekten sonra eksiltme işlemi yapılarak bir ilmeğe kadar eksiltir. Bu şekilde beş ilmek yapılır. Çiçeğin yapraklarının düzgün durması için misina veya tel ile çevirme yapılır. Yaprığın iki iğne kısmına misina ucu konur ve iğne ilmeğe batırılır. İpin ucu, iğnenin üstüyle konur. İğnenin arka kısmındaki iplik, iğnenin uç kısmının altından dolanarak iğne çekilip tutturulur ve düğümlenir. Yaprığın kenarında her sıraya iğneyle batılarak tek ilmek atılır, sıkıştırılarak yaprağın dibine kadar misinayla çevrilir. Yaprığın başlangıcındaki iki ilmek karşılıklı bükülerek iğne takılır ve düğümle sıkıştırılır. Yaprığın başlangıç yeri bükülmüş şekil alır. Beş yaprağa aynı şekilde çevirme işlemi uygulanır. Çiçeğin göbeği için yine makasa beş defa iplik dolayarak fiskil oluşturulur. Fiskillerin ucuna sarı renk iplik ile ikişer ilmek işlenerek çiçeğin göbeğine geçirilir ve çiçek tamamlanır.

Kirpik adalya çiçeği oyası: İlk olarak işlenecek örtü veya kumaşın kenarlarına zürafa tekniği uygulanır. Kök kısmı için yeşil iplik kullanılır. Üç katlı iplik iğneye takılıp esnetildikten sonra zürafa üzerine beş ilmek işlenir. Ardından 5-4-3-2-1 şeklinde eksiltme yapılarak “dağ motifi” oluşturulur. Kalan tek ilmeğin üzerine iki ilmek işlenir. Tekrar baştaki ilmeğe geri batılarak tutturulur. Atılan iplik üzerine iki ilmek işlenerek yuvarlak boru oluşturulur. Boru dört ilmek olur ve birer ilmek artırılarak altı ilmeğe ulaşır. Boru 6-7 sıra işlenir. Boruya diğer oyalarda olduğu gibi fiskilli üç yaprak işlenir. Çiçek için, ip parmağa dolanarak üç ilmek işlenir ve iğne tekrar baştaki ilmeğe geri batırılarak tutturulur. Atılan iplik üzerine iki ilmek işlenerek yuvarlak boru oluşturulur. Boru, yuvarlayarak 5-6 sıra işlenir ve her ilmeğe üç ilmek yapılır. Üç ilmek sabit, altı sıra işlenir. Daha sonra eksiltmeye geçilir. Tek ilmeğe batılarak iğnenin arka kısmındaki iplik, iğnenin ucuna iki defa dolanır. Sivri durması için sıkıştırılır ve ipliği geniş tutarak yaprağın dibine batılır, düğümle sıkıştırılır. Bu şekilde beş yaprak yapılır. Aynı işlem, ikinci sıra için açık renk iplikle ve üçüncü sıra içinse renkli iplikle uygulanır. Bu çiçekte çevirme işlemi yapılmaz. Makasla fiskil (sarı mine) yapılarak çiçeğin göbeğine geçirilir. Son olarak çiçek, yapraklı boruya geçirilerek monte edilir.

Üç gül çiçeği oyası: İlk olarak işlenecek örtü veya kumaşın her bir tarafı zürafa tekniğiyle işlenir. Kök yeşille başlanır. Üç ilmekten boru yapılır. Boru 5-6 sıra işlenir. Borunun her bir ilmeğine yaprak yapılır. Her bir ilmeğe iki ilmek ile yaprak başlanır. İki ilmek, her iki taraftan birer ilmek artırılarak yedi ilmek olana kadar arttırma yapılır. Daha sonra tek ilmeğe kadar eksiltir. Yaprakların ikisi açık renk, biri koyu renk iplikle yapılır. Çiçeğin şeklini vermek için misina ile çevirme işlemi yapılır. Çiçek üç yapraktan oluşur. Koyu renk iplikle, yaprağın dibinden başlayarak misina ile tek ilmekle sıkıştırılarak yaprağın yarısına kadar düz ilmek; yarısından sonra 2-1 şeklinde ilmek yapılarak tek ilmekte yine iğnenin uç kısmına ipliği iki defa dolayarak sıkıştırılır. Sivrilik vermek için tekrar dibine batılır. Yaprığın yarısı bu şekilde işlenir. Yaprığın diğer yarısına birleştirilir. Diğer yapraklarda da yarım yaprak aynı şekilde işlenir. Göbek minesini yapmak için, sarı iplik makasa beş defa dolanarak fiskil yapılır ve yapılan fiskil çiçeğin göbeğine geçirilir. En son olarak, yeşil iplikten yapılan dağ kısmına, borunun başlangıç yerine her iki tarafa çiçeğin renginden ikişer fiskil yapılır.

Mercan çiçeği oyası: İlk olarak, işlenecek örtü veya kumaşın her bir tarafı zürafa tekniğiyle işlenir. Kök kısmı yeşille başlanır. Üç kat iplik kullanılır. Zürafa üzerine beş tane ilmek yapılır. Daha sonra, birer eksiltirerek “dağ motifi” oluşturulur. Tek ilmeğe yeşil iplikle iki tane fiskilli yaprak yapılır. Yapraklar üç ilmekten başlayıp artırılarak yedi ilmeğe kadar yapılır. Tekrar bir kenardan fiskil yapılarak eksiltir tek ilmekte bitirilir. Diğer yaprak da aynı şekilde işlenir ve her iki yaprağın ortasına kısa iki tane fiskil yapılır. Fiskillerin birine koyu, diğerine açık renk iplikle çiçek yapılır. Fiskil ucuna boru başlanır. Boru beş ilmekten oluşur. Beş ilmek boru 1,5 cm işlenir. Her bir ilmeğe iki ilmek işlenir. İki ilmek, iki sıra işlendikten sonra eksiltirerek tek ilmek yapılır. Tek ilmeğin tepesine iğneyle batılarak iki defa iğnenin arkasındaki iplik iğnenin uç kısmına alttan dolanır, çekilir, sıkıştırılır ve yapılan işin dibine inilir. Diğer ilmeklere de aynı işlem yapılır. Diğer fiskillere de aynı işlem yapılarak çalışma tamamlanır.

Çakır dikenli çiçeği oyası: İlk olarak, işlenecek örtü veya kumaşın her bir tarafı zürafa tekniğiyle işlenir. Yeşil iplikle beş ilmek yapılır. Daha sonra, birer eksiltirerek “dağ motifi” oluşturulur. Tek ilmeğe beş ilmekten boru başlanır ve boru altı sıra işlenir. Açık renk iplikle, borunun her ilmeğine üç ilmek yapılır. Üç ilmek yedi sıra işlenir. Boru üzerine, parmak şeklinde dört tane ince uzun yaprak yapılır. Çiçeğin iç kısmı dört yaprak olarak işlenir. Üç ilmekten boru başlanır ve bir ilmek artırılarak boru dört iplik olur. Beş sıra işlenir. Her bir ilmeğe üç ilmekten başlanır ve ilmekler her iki tarafından arttırılarak altı ilmeğe çıkarılır. Daha sonra eksiltme yapılarak bir ilmekte bırakılır. Diğer yapraklar da aynı şekilde yapılır ve koyu renk iplikle toplam dört yaprak tamamlanır. Çiçekleri toparlayıp şekil vermek için at kılı ya da misinayla çevirme işlemi yapılır. Dört yaprak arasına misina koyularak tek ilmekle çevirme yapılır. Dıştaki parmak şeklinde yapılan yapraklar, içinde yapılan koyu renk yaprağın rengiyle çevrilir. Çiçeğin göbeği sarı iplikle fiskil yapılarak tamamlanır. Hazırlanan fiskil, çiçeğin ortasına yerleştirilerek motif tamamlanır.

Marul çiçeği oyası: İlk olarak, işlenecek örtü veya kumaşın her bir kenarı zürafa tekniğiyle işlenir. Kök kısmı yeşil iplikle başlanır. Bütün oyalarda üç kat ipek iplik kullanılır. Zürafa üzerine beş tane ilmek yapılır. Daha sonra, birer eksiltirerek “dağ motifi” oluşturulur. Tek ilmeğe beş ilmekten boru başlanır ve boru altı sıra işlenir. Tek ilmeğe arttırma ile iki ilmek yapılır. Tekrar baştaki ilmeğe geri batılır. Atılan ipliğin üzerine iki ilmek yapılır ve yuvarlatılarak işlenir. Bu işlem dört ilmeğe kadar devam eder. Dört ilmeğe birer ilmek artırılarak altı ilmek boru işlenir ve ikişerli ayrılarak üç yaprak işlenir. Çiçek için, parmağa iplik dolayarak iki ilmek işlenip tekrar baştaki ilmeğe batılır. Atılan iplik üzerine iki ilmek yapılır ve yuvarlatılarak işlenir. Böylece boru oluşturulur. Boru ilmekleri beş ilmek olacak şekilde her bir ilmeğe üçer ilmekten yaprak başlanır. Üç tane ilmeğin her iki tarafından arttırma yapılarak yedi ilmeğe kadar artırılır ve tekrar eksiltme yapılır. Tek ilmek kalana kadar beş yaprak aynı şekilde yapılır. Çiçeği toparlarken misina veya at kılı ile çevirme işlemi yapılır. Çevirme yapılırken, bir ilmekten çirtik yapılır.

Yaprağın dibine kadar çevrilir. Beş yaprak aynı şekilde yapılır. Tekrar benzer şekilde üç yaprak çiçek işlenerek beş yaprak çiçeğin içine geçirilir. Fiskilden sarı göbek yapılarak çiçeğin içine geçirilip motif tamamlanır.

Yoncalı oya: İlk olarak, işlenecek örtü veya kumaşın her bir kenarı zürafa tekniğiyle işlenir. Zürafanın üzerine beş tane ilmek yapılır ve bu ilmekler eksiltilerek “dağ motifi” oluşturulur. Tek ilmeğe kadar eksiltme yapılır. Tek ilmeğin üzerine üç yapraklı bir boru işlenir. Boru, altı ilmekten yapılır. Çiçek için, iplik parmak etrafında yuvarlatılarak üzerine iki ilmek yapılır. İlk ilmeğe geri dönülerek iplik geçirilir ve bu ilmek üzerine iki ilmek daha yapılarak boru oluşturulur. Dört ilmekten beş sıra boru işlenir. Her ilmeğe üç ilmekten oluşan yaprak başlanır. Üç ilmek, her iki taraftan birer ilmek artırılarak yedi ilmek yapılır. Yedinci ilmek ikiye ayrılır ve kenardan artırılarak 4-3-2-1 şeklinde işlenir. Ayrılan yaprağın her iki tarafı aynı şekilde işlenerek kalp şekli oluşturulur. Aynı teknikle dört yaprak tamamlanır. Çiçeğin toparlanmasında, at kılı çiçeğin dibinden tutturulur ve etrafı tek ilmekle sarılır. Sarı iplikle sarmal yapılarak çiçeğin göbeğine geçirilir ve motif tamamlanır.

Yedi dal karanfil oyası: İlk olarak, işlenecek örtü veya kumaşın her bir kenarı zürafa tekniğiyle işlenir. Üç katlı yeşil iplikle çiçeğin kök kısmı başlanır. Beş ilmek işlenir ve eksiltilerek tek ilmeğe kadar indirilir. Tek ilmeğin üzerine boru yapılır ve diğer çiçeklerdeki gibi üç yaprak, kenarları fiskil yapılarak işlenir. Boru, 6-7 sıra işlenir. Çiçek için, iplik parmak etrafında dolanıp iki ilmek yapıldıktan sonra boru başlanır. Diğer çiçeklerde olduğu gibi, beş sıra boru dört ilmekten çalışılır. Her ilmeğe iki ilmek yapılır ve her iki kenardan artırılarak yedi ilmeğe kadar çıkılır. İplik tekrar başa tutturulur ve her ilmeğe bir ilmekten çirtik yapılır. Tek ilmek içine batılarak iğnenin arkasındaki iplik, iğneye iki defa dolanıp sıkıştırılarak çirtik oluşturulur. Her yaprak aynı şekilde işlenir. Ayrıca, üç yapraklı çiçek de aynı teknikle yapılır ancak yaprakların ilmek sayısı altı olmalıdır. Oluşturulan üç yaprak, dört yaprağın içine geçirilerek toplam yedi yaprak elde edilir. Sarı iplikle fiskil yapılır ve çiçeğin içine yerleştirilerek çiçek tamamlanır.

Yayla menekşesi oyası: İlk olarak, işlenecek örtü veya kumaşın her kenarı zürafa tekniğiyle işlenir. Üç katlı iplikle yeşil yapraklı boru başlatılır. Zürafa üzerine beş ilmek işlenir ve tek ilmeğe kadar eksiltilerek “dağ (kaya) motifi” oluşturulur. Tek ilmek üzerine iki ilmek yapılır, tekrar baştaki ilmeğe tutturulur. Atılan iplik üzerine iki ilmek daha işlenir ve yuvarlak şekilde işlenerek boru oluşturulur. Dört ilmeğe iki ilmek artırılarak altı ilmekli boru, 5-6 sıra işlenir. İkişer ilmekten yaprak başlatılır ve her iki taraftan artırılarak yedi ilmeğe kadar çıkılır. Daha sonra eksiltilir ve tek ilmeğe geri batılarak iki defa iğne dolanıp çekilir (yaprağın sivri durması için). Bu şekilde üç yaprak işlenir. Çiçek için, kreme yakın açık sarı iplikle üç ilmekten boru başlanır ve dört sıra işlenir. Her ilmeğe tekrar üç ilmekten boru başlanır. 3-4 sıra boru işlendikten sonra koyu sarı renkle her ilmeğe yarım yaprak işlenir. Yaprak, üç ilmekten başlayarak her iki taraftan altı-yedi ilmeğe kadar artırılır. Tekrar açık sarı renkle bir sıra daha artırılır ve yedi ilmek olur. Yedi ilmek ikiye ayrılarak kaya şekli verilir, her iki tarafı 4-3-2-1 şeklinde eksiltilir. Üç yaprak da aynı şekilde işlenir. Çiçeği toparlamada at kılı kullanılmaz, sıkı teknikle tek ilmekle çiçek çevirme işlemi yarım yaprak kısmıyla yapılır. Her yaprağa kalp şekli verilerek çiçek motifi tamamlanır.

Çarkıfelek çiçeği oyası: İlk olarak, işlenecek örtü veya kumaşın her kenarı zürafa tekniğiyle işlenir. Zürafa üzerine beş ilmek işlenir, ardından beş ilmek eksiltilerek tek ilmekte boru başlanır. Üç yapraklı boru, altı ilmekten işlenir ve 6-7 sıra boru örülür. Yapraklar üç ilmekten başlar. Her iki taraftan artırılarak yedi ilmek yapılır. Daha sonra eksiltilerek tek taraftan fiskil yapılır ve tek ilmekte bitirilir. Üç yaprak aynı şekilde işlenir. Çiçek için, iki renk iplik (koyu ve açık tonlarda üç katlı iplik) seçilir. İplik iğneye takılır ve esnetilir. Elde iplik dolanır ve üzerine iki ilmekten boru başlanır. İki ilmeğin başına tekrar batılarak düğümlenir. Atılan iplik üzerine iki ilmek işlenir ve yuvarlak hale getirilerek boru oluşturulur. Boru, beş ilmekten altı sıra işlenir. Çiçek, dört yarım yaprak olacak şekilde çalışılır. Üç ilmekten yaprak başlanır, her iki taraftan birer ilmek artırılarak yedi ilmeğe kadar işlenir. Dört yaprak da aynı teknikle yapılır. Çiçeğin üst kısmı çevirme ve toparlama işlemiyle tamamlanır. Yaprağın üzerine at kılı yerleştirilir, açık renk iplikle üç ilmek işlenir ve 3-2-1 şeklinde tek tarafa fiskil yapılarak eksiltilir. Küçük kayalar yapılır. Biri renkli, diğeri açık renk olacak şekilde çevirme işlemi yapılır. İkinci katmanda altı ilmekten dört tane yarım yaprak yapılır. Aynı teknikle şekilde işlenir. Sarı iplikle fiskil yapılır. Çiçek iç içe geçirilip çalışma tamamlanır.

Nergis çiçeği oyası: İlk olarak, işlenecek örtü veya kumaşın her kenarı zürafa tekniğiyle işlenir. Zürafa üzerine beş ilmek işlenir ve 5-4-3-2-1 şeklinde eksiltilerek “dağ (kaya) motifi” oluşturulur. Tek ilmek üzerine üç yapraklı boru başlanır ve üç yaprak işlenir. Yapraklar fiskilli olarak işlenir. Çiçek için, parmağa iplik dolanır ve dolanan iplik üzerine iki ilmek işlendikten sonra ilk ilmeğe geri batılır. Atılan iplik üzerine iki ilmek işlenerek yuvarlak oluşturulur. Boru, beş ilmekten 5-6 sıra işlenir. Her ilmeğe üç ilmekten yaprak başlanır. Üç ilmek, her iki taraftan artırılarak yedi ilmeğe kadar çıkarılır, daha sonra tek ilmeğe kadar eksiltilir. Yaprak oluşur ve beş yaprak aynı şekilde işlenir. Çiçeği toparlamak için at kılı veya misina kullanılır. Yaprağın başlangıç yerine iğne takılır, at

kılı ve ipliğin ucu iğnenin üstüne konur. İğnenin arkasındaki iplik, iğnenin ucunun altından dolanarak çekilir ve düğümленir. Yaprığın kenarında, her ilmeğe iğne batırılarak iplik sıkıca çekilir ve tek ilmek tekniği ile çevirme işlemi yapılır. Yaprığın bitiminde, aynı şekilde karşılıklı ilmeklere iğne takılarak yaprağın başlangıç yeri bükülerek birleştirilir. Diğer yapraklar da aynı şekilde çalışılır. Çiçeğin ikinci katında dört yaprak aynı şekilde işlenir. Sarı iplikle fiskil yapılarak çiçeğin göbeği yapılır. 5. ve 4. yapraklar iç içe geçirilerek yeşil boruya yerleştirilir. Borunun kaya kısmından borunun başlangıç yerine, iki tarafa çiçeğin renginden ikişer fiskil yapılır.

Küpeli çiçeği oyası: İlk olarak, işlenecek örtü veya kumaşın her kenarı zürafa tekniğiyle işlenir. Üç katlı yeşil iplik esnetilir. Zürafa üzerine beş ilmek yapılır ve 5-4-3-2-1 şeklinde eksiltilek “dağ (kaya) motifi” oluşturulur. Tek ilmek üzerine boru başlanır. Boru, altı ilmekten işlendikten sonra üzerine üç yaprak işlenir. Yapraklar üç ilmekle başlanarak her iki taraftan artırılıp yedi ilmeğe kadar çıkarılır. Daha sonra tek taraftan fiskil yapılarak tek ilmeğe kadar eksiltir. Üç yaprak aynı şekilde işlenir. Çiçek için, iplik iğneye takılıp esnetilir. Yuvarlak halka yapılıp üzerine iki ilmek işlendikten sonra ilmeğin başlangıcına tekrar batılır. Atılan iplik üzerine iki ilmek daha yapılarak yuvarlak bir boru oluşturulur. Boru, beş ilmekten beş sıra işlenir ve borunun her ilmeğine yaprak işlenir. Yaprak, üç ilmekten başlanarak her iki taraftan artırılıp yedi ilmeğe kadar işlenir. Yedi ilmekten sonra eksiltme yapılarak tek ilmeğe kadar inilir. Beş yaprak aynı şekilde tamamlanır. Çiçeği toparlamak için çevirme işlemi yapılır. At kılı yaprağın üzerine konur, iğne ilmeğe takılır ve tek iplik atılarak sıkıca çekilir. Yaprak bitimine kadar sıkı bir şekilde çevrilir. Yaprak bitiminde başlanan üç ilmek karşılıklı olarak takılır, bükülüp sıkıştırılır. Çiçeklerin çevirme işlemi yarım yapraktan yapılır. Yapraklar, dış yapraktan bir ilmek eksik olarak (6 ilmek) işlenir. Sarı iplikle fiskil yapılarak çiçeğin göbeği yapılır. Çiçekler iç içe geçirilerek motif tamamlanır.

Develik çiçeği oyası: İlk olarak, işlenecek örtü veya kumaşın her kenarına zürafa tekniği uygulanır. Zürafa üzerine beş ilmek işlenir, ardından 5-4-3-2-1 şeklinde eksiltilek “dağ (kaya) motifi” oluşturulur. Tek ilmek üzerine yapraklı boru başlanır. Boru, altı ilmekten altı sıra olarak işlenir. Boruya üç yaprak eklenir. Yapraklar, üç ilmekten başlanarak her iki taraftan artırılıp yedi ilmeğe kadar işlenir. Yedi ilmekten sonra tek taraftan fiskil yapılarak eksiltir. Üç yaprak da aynı şekilde tamamlanır. Çiçek için, üç renk iplik seçilir. İplik iğneye takılıp esnetilir. Yuvarlak bir halka yapılarak üzerine iki ilmek işlenir ve baştaki ilmeğe geri tutturulur. Atılan iplik üzerine bir ilmek işlenerek yuvarlak boru oluşturulur. Boru, üç ilmekten dört sıra işlenir ve her ilmeğe tekrar boru başlanır. Boru beş ilmekten oluşur ve 1 cm uzunluğunda işlenir. Borunun bitiminde her ilmeğe iki ilmek işlenir. 2-1 şeklinde eksiltir ve tek ilmeğin tepesine iğneye iplik iki defa dolanarak çekilir ve sıkıştırılır. Bu, motifin sivri durmasını sağlar. Diğer iki çiçek de aynı şekilde işlenir. Develik, üç çiçek olarak yapılır ve çevresine çevirme işlemi uygulanmaz. Yeşil ipliğe geçilerek yeşilin dağ kısmına çiçeğin renginden ikişer fiskil yapılır.

Namrun gülü oyası: İlk olarak, işlenecek örtü veya kumaşın her kenarına zürafa tekniği uygulanır. Zürafa üzerine yeşil iplikle altı ilmek işlenip 6-5-4-3 şeklinde eksiltir. Üç ilmeğin orta ilmeğinden boru başlanır ve altı ilmekle 5-6 sıra boru işlenir. Borunun bitiminde iki ilmekten yaprak başlanır. İki ilmek, iki sıra işlenerek yedi ilmeğe kadar artırma yapılır. Yedinci ilmekten sonra bir kenardan fiskil yapılarak tek ilmek kalana kadar eksiltir. Son ilmek, iğneye iki defa dolanarak sıkıştırılır. Çiçek için, iplik halka yapılarak iki ilmekten boru başlanır. İki ilmek, ilk ilmeğe tekrar batırılarak düğümленir. Atılan iplik üzerine iki ilmek işlenip yuvarlatılır. Boru, beş ilmekten 5-6 sıra işlenir. Borunun her bir ilmeğine üç ilmekten yaprak başlanır. Üç ilmek, her iki taraftan artırılarak yedi ilmeğe kadar çıkarılır. Daha sonra, eksiltme yapılarak tek ilmeğe kadar inilir. Beş yaprak aynı şekilde işlenir. Çiçeği toplarken misina ile yaprakların yarısından çevirme yapılır. Çiçeğin dört yaprağı ve üç yaprağı da aynı şekilde işlenir ve çiçek üç katlı olur. Sarı iplikle fiskil yapılarak çiçek iç içe geçirilir. Yeşil borunun başlangıç kısmının bir tarafına iki ilmekten kısa boru işlenir. Yeşil borunun ucuna sarı renkte tohum yapılır. Diğer tarafına küçük yapraklı boru işlenir. İçine çiçeğin renginden üç yaprak işlenir. Yapraklar, köşe kısmının tepesinden birleştirilerek fiskil yapılıp tomurcuk oluşturulur ve motif tamamlanır.

Tesbih çiçeği oyası: İlk olarak, işlenecek örtü veya kumaşın her kenarına zürafa tekniği uygulanır. Zürafa üzerine beş ilmek işlendikten sonra beş ilmek eksiltilek tek ilmek bırakılır. Böylece “dağ (kaya) motifi” oluşur. Tek ilmeğe iki ilmekten boru oluşturulup 5-6 sıra işlenir. İki ilmek artırılarak altı ilmekle boru oluşturulup 5-6 sıra işlenir. Dağın bitimine, borunun başlangıç yerine iki ilmekten boru başlayıp iplikle 3 sıra işlenir. Üç ilmekten ucuna yaprak başlanır. Üç ilmek, her iki tarafından artırılarak 7 ilmek işlenir, ardından tek ilmek kalana kadar eksiltir. Tek ilmeğe batıldığında, modelin sivri olması için iğnenin başına iplik iki defa dolanır. Diğer tarafa da iki ilmekten boru işlenir, üç sıra ucuna çiçeğin renginden tomurcuk eklenir. Çiçek için, açık sarı iplikle yuvarlak bir halka yapılır. Üzerine iki ilmekten boru başlanarak boru beş ilmekten beş sıra olacak şekilde işlenir. Borunun her ilmeğine çiçek yaprakları işlenir. Üç ilmekten yaprak başlanır ve beş ilmeğe artırılır. Beş ilmek, yalnızca sağ taraftan artırılarak dört sıra beş ilmek işlenir ve çiçek sağa kaydırılmış olur. Daha sonra beş ilmek eksiltir. Tek ilmeğin tepesine yine

iplik iki defa dolanarak çekilerek motifin dik durması sağlanır. Beş yaprak aynı şekilde işlenir. Çiçeğin göbeği için kırık beyaz renkli iplik ile üç ilmekten 3-4 sıra boru işlenir. Borunun üzerine yedi adet kısa fiskil yapılır. Fiskillerin uçlarına altı sıra zincir, tek ilmek ile işlenir. Göbek çiçeğe geçirilir. Çiçek, boru içine yerleştirilerek motif tamamlanır.

Biberli oyası: İlk olarak, işlenecek örtü veya kumaşın her kenarına zürafa tekniği uygulanır. Zürafa üzerine altı ilmek işlenir ve tek ilmek kalana kadar eksiltilerek “dağ (kaya) motifi” oluşturulur. Tek ilmek üzerine dört tane kısa fiskil yapılır. Yeşil iplik ile fiskillere, aşağıda yapımı açıklanan iki biber, bir çiçek ve bir yaprak motifi işlenir. Biber için yeşil iplik ile fiskile üç ilmekten yaprak başlanır. Her iki taraftan artırılarak beş ilmeğe kadar işlenir. Beş ilmekten sonra iğneye kırmızı iplik takılır ve kırmızı iplik ile beşinci ilmek her iki taraftan artırılarak 10 ilmeğe kadar genişletilir. Artırma bittikten sonra tek ilmek kalana kadar eksiltme yapılır. Çalışılan yaprak uzun olarak ikiye bükülür, iki taraf birleştirilerek çevrilir ve diğer tarafta da birleştirilir. İki biber de aynı şekilde işlenir. Fiskilin birine krem renginde çiçek yapılır. İki ilmekten boru başlanır, boru beş ilmek artırılıp altı sıra işlenir. Çiçeğin üstüne her ilmeğe tek ilmekten çirtik yapılır. Diğer fiskile üç ilmekten yaprak işlenir. Üç ilmek, her iki kenardan artırılarak yedi ilmek olana kadar işlenir. Yedi ilmek eksiltir ve tek ilmeğin tepesine iğne iki defa dolanarak çekilip düğümlenerek model tamamlanır.

Yürekli oyası: İlk olarak, 40 adet çiçek motifi sığacak şekilde kalın yün iplik hazırlanır. 40 adet çiçeğin istenildiği zaman bir yazmaya geçirilebilmesi için iplik üzerinde çalışılır. İpin üzerine beş ilmek yeşil iplik ile başlanır, ardından beş ilmek eksiltir ve böylece “dağ (kaya) motifi” oluşturulur. Dağın tepesine, çiçek ve yaprak için iki küçük fiskil işlenir. Fiskilin birine üç ilmekten yaprak başlanır. Üç ilmekle başlanarak yedi ilmeğe kadar artırma yapılır. Ardından her iki taraftan eksiltirirken bir tarafa fiskil yapılarak tek ilmeğe kadar eksiltir. Diğer fiskile krem rengi iplik ile üç ilmekten yaprak başlanır. Her iki taraftan dokuz ilmeğe kadar artırılır ve yarım yaprak yapılır. Renkli iplik ile yarım yaprağın başlangıcından üç ilmek işlenir. Üç ilmeğin kenarına fiskil yapılarak tek taraftan artırılır ve on sıra işlenir. Yarım yaprağın diğer tarafı da aynı şekilde işlenir. Her iki tarafın tepesinden birleştirilir. Yarım yaprağın ortasına sarı iplik ile fiskil yapılır.

Karanfil oyası: İlk olarak, 40 adet çiçek motifi sığacak şekilde kalın yün iplik hazırlanır. 40 adet çiçeğin istenildiği zaman bir yazmaya geçirilebilmesi için iplik üzerinde çalışılır. İpin üzerine beş ilmek yeşil iplik ile başlanır, ardından beş ilmek eksiltir ve böylece “dağ (kaya) motifi” oluşturulur. Dağın tepesine üç ilmekle yaprak başlanır. Her iki taraftan artırılarak yedi ilmeğe kadar işlenir. Yedi ilmek eksiltirirken yaprağın bir tarafına fiskil yapılarak eksiltme yapılır. Renkli iplik ile yaprağın yanına üç ilmekten yaprak başlanır. Her iki taraftan artırılarak yedi ilmeğe kadar işlenir. Yedinci ilmekte yaprağın bir tarafı yeşil yaprağın yarısına tutturulur. Tekrar yaprağın uç kısmına iplik serbest bırakılarak tutturulur. Serbest kalan ipin üzerine yedi ilmek işlenir. Her tepeye gelindiğinde fiskil yapılır. Yedi ilmek tek ilmeğe kadar eksiltir. Daha sonra tekrar yarım yaprağın ortasına batılır. Oluşan ipin üzerine tekrar yedi ilmek işlenir ve tepesine fiskil yapılır. Tek ilmeğe kadar yedi ilmek eksiltir. Tekrar yarım yaprağın son ilmeğine batılır. Oluşan ipin üzerine yedi ilmek işlenir, her tepeye gelindiğinde fiskil yapılır. Yedi ilmek tek ilmeğe kadar eksiltirerek motif tamamlanır.

Vazoda karanfil oyası: İlk olarak, 40 adet çiçek motifi sığacak şekilde kalın yün iplik hazırlanır. 40 adet çiçeğin istenildiği zaman bir yazmaya kolayca geçirilebilmesi için iplik üzerinde çalışılır. İpin üzerine beş ilmek yeşil iplik ile başlanır, ardından beş ilmek eksiltir ve böylece “dağ (kaya) motifi” oluşturulur. Dağın tepesine üç ilmekle yaprak başlanır. Her iki taraftan artırılarak yedi ilmeğe kadar işlenir. Yedi ilmek eksiltirirken yaprağın bir tarafına fiskil yapılarak eksiltme yapılır. Kalan tek ilmeğin içinden iğneyi geçirerek, iğneye iki defa iplik dolanır ve çekilir. Çiçek için, yaprağın başlangıç yerinden renkli iplik ile üç ilmekten çiçek başlanır. Üç ilmek, her iki tarafından birer ilmek artırılarak altı ilmeğe kadar işlenir. Altı ilmek, her iki tarafından eksiltirerek iki ilmeğe kadar düşürülür. İki ilmeğin birine, iki ilmekten çiçek yaprağı başlanır. İki ilmek, her iki tarafından artırılarak yedi ilmeğe kadar işlenir. Yedi ilmeğin üzerine, 2-1 şeklinde ilmekle çirtik işlenir. Üç çirtik oluşturulduktan sonra, çirtikler bitince yaprağın dibine batılarak ortaya, çiçek yaprağının boyunda iki tane fiskil yapılır. Çiçeğin diğer yaprağı da aynı şekilde işlenir. Fiskillerin ucuna sarı iplik ile küçük fiskiller çalışılarak motif tamamlanır.

Sepetli oyası: İlk olarak, 40 adet çiçek motifi sığacak şekilde kalın yün iplik hazırlanır. 40 adet çiçeğin istenildiğinde bir yazmaya kolayca geçirilebilmesi için iplik üzerinde çalışılır. İpin üzerine beş ilmek yeşil iplik ile başlanır, ardından beş ilmek eksiltir ve böylece “dağ (kaya) motifi” oluşturulur. Dağın tepesine üç ilmekle yaprak başlanır. Her iki taraftan artırılarak yedi ilmeğe kadar işlenir. Yedi ilmek eksiltirirken yaprağın bir tarafına fiskil yapılarak eksiltir. Çiçek için, yaprağın dibinden renkli iplik ile iki ilmekle başlanır. Her iki taraftan artırılarak yedi ilmeğe kadar işlenir. Tekrar yaprağın başındaki ilmeğe iğneyle batılır ve düğümlenir. Kenarına fiskil yapılarak iki

ilmekle işlenir. İki ilmeğin kenarına fiskil yapılarak 12 sıra işlenir. Daha sonra yaprağın diğer tarafına ucu tutturularak sepet şekli verilir. Yaprığın orta kısmına sarı renk iplikle küçük fiskil yapılarak motif tamamlanır.

Damarlı karanfil oyası: İlk olarak, 40 adet çiçek motifi sığacak şekilde kalın yün iplik hazırlanır. 40 adet çiçeğin istenildiğinde bir yazmaya kolayca geçirilebilmesi için iplik üzerinde çalışılır. İpin üzerine beş ilmek yeşil iplik ile başlanır, ardından beş ilmek eksiltir ve böylece “dağ (kaya) motifi” oluşturulur. Dağın tepesine üç ilmekle yaprak başlanır. Her iki taraftan artırılarak yedi ilmeğe kadar işlenir. Yedi ilmek eksiltirirken yaprağın bir tarafına fiskil yapılarak eksiltir. Kalan tek ilmeğin içinden iğneyi geçirerek, iğneye iki defa iplik dolanır ve çekilir. Çiçek için, yaprağın başlangıç yerinden renkli iplikle üç ilmekle çiçek başlanır. Üç ilmek, yalnızca ortadan artırılarak sabit üç sıra işlenir. Üç ilmeğin her birine üç ilmek işlenir ve bu üç ilmek, her iki taraftan artırılarak yedi ilmeğe kadar çıkarılır. Yedi ilmeğin üzerine iki ilmek işlenir, ardından iki ilmek eksiltir. Tek ilmeğin tepesine iğneyi iki defa dolayarak çekilir ve sıkıca bağlanır; bu şekilde çirtik yapılır. Bir yaprakta üç çirtik olacak şekilde işlem tamamlanır. Diğer yapraklar da aynı şekilde işlenir. Üç yaprak işlendikten sonra, yedi ilmek kısmından birbirine birleştirilir. Açık renkli çiçeğe, koyu renk iplikle damar atılarak tamamlanır. Damar için iplik, yaprağın başlangıcından düğümlenir ve çirtiklerin aralarına gelecek şekilde iplik aralardan geçirilerek damar oluşturulur. Tüm yapraklar bu şekilde işlenerek motif tamamlanır.

Deli papatya oyası: İlk olarak, işlenecek örtü veya kumaşın her bir tarafına zürafa tekniği uygulanır. Üzerine yeşil iplikle beş ilmek işlenir. Beş ilmek, her iki taraftan eksiltirerek tek ilmeğe kadar işlenir. Tek ilmek üzerine tek ilmekten dört sıra zincir işlenir. Üzerine tekrar üç ilmekten yaprak başlanır. Ortadan ve kenardan birer ilmek işlenerek altı ilmeğe kadar artırılır. Altı ilmekten sonra eksiltirerek tek ilmeğe kadar tek taraftan fiskil yapılarak eksiltir. Yaprığın yanına iki ilmekten boru başlanır ve birkaç sıra işlenir. İki ilmek, altı ilmeğe kadar artırılır ve 6-7 sıra işlenir. Turuncu iplikle eksiltirerek tomurcuk oluşturulur. Tomurcuk ve yaprak arasına yeşil iplikle beş ilmekten boru başlanır ve 5-6 sıra işlenir. Her bir ilmeğe krem rengi iplikle üç ilmek işlenir. Üç ilmek, beş yaprak şeklinde aynı şekilde işlenir ve kenar çevirme yapılır. Çevirme yapılırken, iğneye ipliği tek üstten atarak sıkı teknikte çevrilir. Turuncu iplikle fiskil yapılarak çiçeğin göbeğine geçirilerek motif tamamlanır.

Yabani karanfil oyası: İlk olarak, işlenecek örtü veya kumaşın her bir tarafına zürafa tekniği uygulanır. Üç katlı yeşil iplik esnetilir. Zürafa üzerine beş ilmek yapılır. 5-4-3-2-1 şeklinde eksiltirerek “dağ (kaya) motifi” oluşturulur. Dağın üzerine boru başlanır. Boru, beş ilmek ile 6-7 sıra işlenir. Her ilmeğe üç ilmekten yaprak başlanır ve üç ilmek, yedi ilmeğe kadar artırılır. Yedi ilmeğin üzerine iki ilmek işlenir ve iki ilmek eksiltir. Tek ilmeğin tepesine iğne iki defa dolanarak çekilir, düğümlenir ve çirtik yapılır. Diğer yapraklar da aynı şekilde işlendikten sonra yapraklar birleştirilir. Çiçeğin orta kısmına renkli iplik ile çirtikli beş ilmekten dört yaprak çiçek işlenir. Ortasına sarı iplikle fiskil yapılır ve çiçeğin göbeğine geçirilir. Çiçeğin borusunun başlangıç yerine iki ilmek işlenir. İki sıra kenarına fiskil yaparak işlenir ve çirtik oluşturularak motif tamamlanır.

Kelebek oyası: İlk olarak, işlenecek örtü veya kumaşın her bir tarafına zürafa tekniği uygulanır. Üç katlı yeşil iplik esnetilir. Zürafa üzerine beş ilmek yapılır. 5-4-3-2-1 şeklinde eksiltirerek “dağ (kaya) motifi” oluşturulur. Tek ilmeğe üç ilmek başlanır ve üç ilmek, her iki taraftan artırılarak yedi ilmeğe kadar işlenir. Yedi ilmeğin üzerine 2-1 şeklinde üç tane fiskil yapılır. İplik geniş bırakılarak yaprağın dibine inilir. İki tane uzun yaprağın boyunda fiskil yapılır. Diğer yaprak da aynı şekilde işlenir. Ortadaki fiskillere, ister renkli ipliğin renginde, ister sarı renkte küçük fiskil işlenerek motif tamamlanır.

Lale oyası: İlk olarak, işlenecek örtü veya kumaşın her bir tarafına zürafa tekniği uygulanır. Üç katlı yeşil iplik esnetilir. Zürafa üzerine beş ilmek yapıldıktan sonra 5-4-3-2-1 şeklinde eksiltirerek “dağ (kaya) motifi” oluşturulur. Dağ üzerine boru başlanır. Boru, beş ilmek ile 5-6 sıra işlenir. Üzerine renkli iplikle dört yarım yaprak işlenir. Üç ilmekten yaprak başlanır ve altı ilmeğe kadar her iki taraftan artırılarak işlenir. Beyaz iplik ile eksiltirerek tek ilmeğe kadar işlenir ve dört yaprak aynı şekilde işlenir. Çiçeği çevirme işleminde herhangi bir malzeme kullanılmaz. Yaprığın yarısından, renkli iplikle iğnenin üzerine tek iplik atılarak iğne çekilir ve sıkıştırılır. Sıkı teknikte çevirmesi yapılır. Sarı iplikle fiskil yapılarak çiçeğin göbeğine geçirilir. Yeşil borunun başlangıç yerine 2-1 şeklinde ilmekle kenarına fiskil yaparak çirtik yapıp motif tamamlanır.

Pınar çalısı oyası: İlk olarak, işlenecek örtü veya kumaşın her bir tarafına zürafa tekniği uygulanır. Üç katlı yeşil iplik esnetilir. Zürafa üzerine beş ilmek yapılır. 5-4-3-2-1 şeklinde eksiltirerek “dağ (kaya) motifi” oluşturulur. Dağ üzerine altı ilmekten 5-6 sıra boru işlenir. Boru üzerine üç tane fiskilli yaprak işlenir. Boru üzerine tek ilmekten dört sıra işlenerek zincir oluşturulur. Zincire üç ilmek ile başlanır ve beş ilmeğe kadar her iki taraftan artırılır. Eksiltirirken bir kenardan fiskil yapılarak tek ilmeğe kadar eksiltir. Üç yeşil yaprak aynı şekilde işlenir. Çiçek için, renkli iplik ile dört ilmekten boru başlanır ve boru 3-4 sıra işlenir. Her bir ilmeğe çiçek yaprağı işlenir. Üç ilmekle

başlanarak her iki taraftan artırılarak yedi ilmeğe kadar işlenir. Yedi ilmekten bir ilmeğe kadar eksiltir. Dört yaprak da aynı şekilde işlenir. Çiçeği toparlarken herhangi bir malzeme kullanılmaz; sadece iplikle sıkı teknikle bir ilmekten çirtik yaparak yaprağın başlangıcından sonuna kadar çevirmesi yapılır. Sarı iplikle fiskil yapılarak çiçeğin göbeğine geçirilir. Yine yeşil borunun başlangıcına 2-1 şeklinde fiskilli çirtik işlenerek motif tamamlanır.

Coğrafi Sınır İçerisinde Gerçekleşmesi Gereken Üretim, İşleme ve Diğer İşlemler:

Çamlıyayla İğne Oyalarının coğrafi sınırda köklü bir geçmişi vardır. Çamlıyayla ilçesinin kültüründe önemli bir yere sahip olup üretimi ustalık gerektirir. Bu sebeplerle coğrafi sınır ile ün bağı bulunan Çamlıyayla İğne Oyalarının tüm üretim aşamaları, belirtilen coğrafi sınırda gerçekleştirilir.

Denetleme:

Denetimler; Çamlıyayla Kaymakamlığı koordinatörlüğünde, Mersin Olgunlaşma Enstitüsü, Çamlıyayla Belediyesi ve Çamlıyayla Halk Eğitim Merkezinden konuda uzman birer kişinin katılımı ile oluşan 3 kişilik denetim mercii tarafından gerçekleştirilir.

Denetimler, düzenli olarak yılda en az iki kere yapılır. Ayrıca şikâyet üzerine ve gerekli görülen hallerde her zaman yapılır. Denetim sırasında tespit edilen uygunsuzluklar ile alınması gerekli tedbirler, denetlenen kişi, kurum veya kuruluşa bildirilir.

Denetim mercii, aşağıdaki kriterlere bağlı olarak denetim faaliyetlerini gerçekleştirir.

- Özellikle bükülmüş ip olmak üzere üretimde kullanılan bileşenlerin uygunluğu,
- Üretim metoduna uygunluk,
- Üretiminde kökün tülbent ya da kumaştan bağımsız yapılması,
- Çamlıyayla İğne Oyalarını sertleştirmek için harici bir madde (kimyasal) kullanılmamış olması,
- Çamlıyayla İğne Oyaları ibareli logonun ve mahreç işareti ambleminin kullanımının uygunluğu

Denetim mercii, kamu kuruluşlarından veya özel kuruluşlardan veya bunlarda görevli uzman gerçek veya tüzel kişilerden denetimin gerçekleştirilmesi sırasında faydalanabilir veya hizmet satın alabilir. Tescil ettiren, hakların korunmasında hukuki süreçleri yürütür.